

Raguenoviny

Zpravodaj č. 2

Sobota 16. 5. 2026

Divadelní
festival

BEZ ZBYTEČNEJCH ŘEČÍ

Český FEMAD

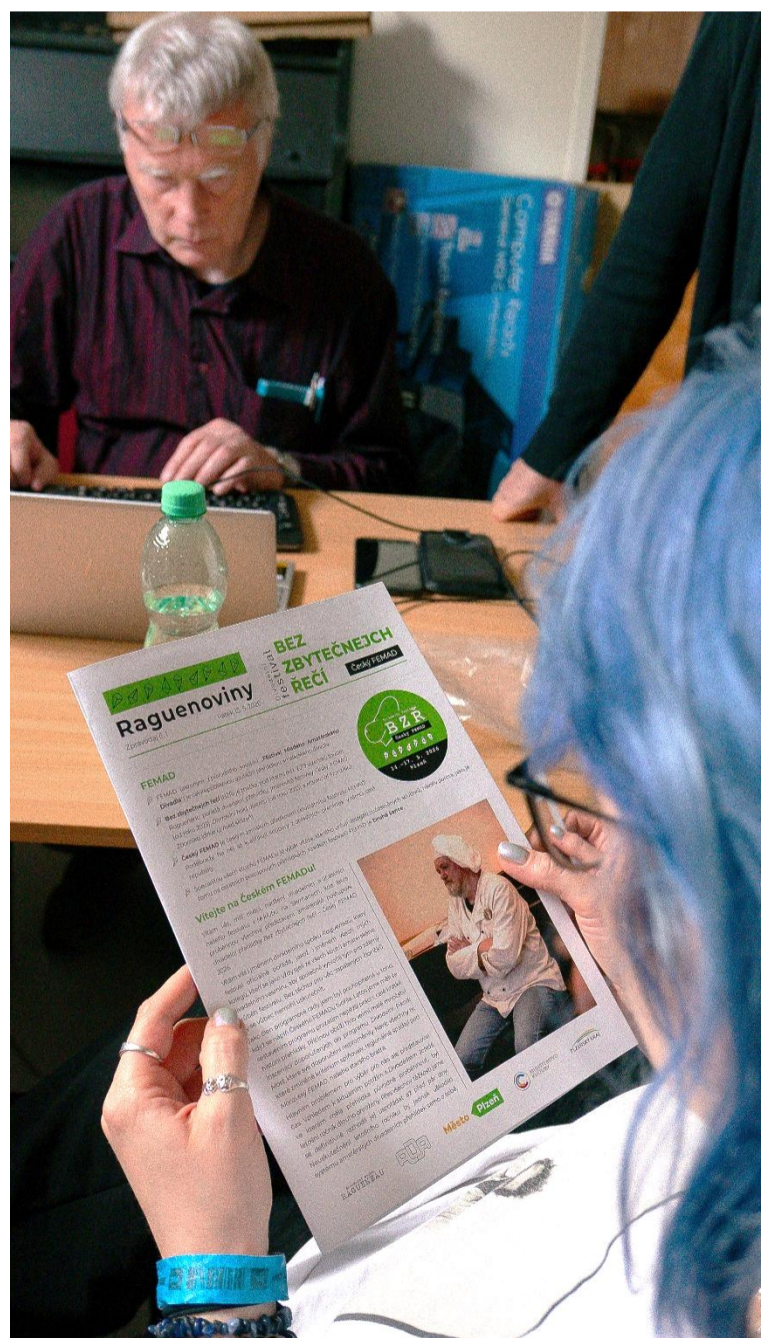
Český FEMAD v plném proudu

M-klub má pěkné (modré!) logo. A spoustu akcí. Považte, jen za poslední měsíc: přednáška *Vodící pes v dobrém i zlém*, workshop *Zaostřeno na zrak*, koncert folk-rockového *Spolektivu* (a další dva minikoncerty), přednáška *Hravost a její benefity...* a v příštím týdnu přibude *Promítejte i ty!* a cestopisný pořad *Tajuplný ladak*. Podívejte se na jejich Facebook, nebudete se stačit divit!

Když jsme ke knihovně přicházeli, připadali jsme si jako na pařížském bulváru. Neb jen tak na ulici koncertovali žáci místní ZUŠ. A byli "simply the best!"

Zkrátka ve Skvrňanech to žije! A Český FEMAD sem přirozeně zapadá. Díky!

(Rich)

Fabrice Roger-Lacan: Ani spolu, ani bez sebe

Ragueneau, Plzeň

Premiéra: 9. 5. 2025, režie: Jaroslav Kodeš

Recenze**Pavel Hurych**

Málokdo v publiku viděl inscenaci *Ani spolu, ani bez sebe* dnes poprvé. Jednou z výjimek byla modrovlasá kráska ve druhé řadě, která se bavila. (Tedy, smála se často a nahlas, a po představení potvrdila, že se bavila. Dokonce královsky.) A také nejmenovaný Lála v první řadě, který tak trochu pospával. (A nedivíme se mu. Žánr romantické komedie skutečně není pro pravé muže.)

Lektor (L) a jeho tisková mluvčí (TM) se neshodli téměř na ničem. Ani na tom, kolikrát inscenaci viděli.

L: Třikrát. Před dnešním dnem loni v JoNáši a poté na přehlídce v Písku.

TM: Čtyřikrát! V JoNáši, v Písku a v Horažďovicích.

L: V Horažďovicích jsem nebyl.

TM: Což je ovšem Tvůj problém!

L: Třikrát stačilo. Nemá to příběh. Prostě sympatický prodejce jogurtů a nesnesitelná psycholožka-psycholožka Ťuk-Ťuk řeší... co vlastně?

TM: To je přece jasné! Ta sympatačka přes své neoddiskutovatelné kvality nemůže najít svůj ideální... no, aspoň NĚJAKÝ protějšek... A ten buran, přiznávám, že sjakýmsi kouzlem, kterému RADŠÍ vůbec nerozumím, nemůže narazit na... Ehm... Tebe to nebavilo?

L: Tak... možná. Jeho...

TM: ... vtipné předpoklady?

L: A její...

TM: ... sarkastické inteligentní hlášky?

L: Hrozný kecy. A sedmdesát minut!

TM: Vůbec tomu nerozumíš! To řemeslo a zkušenost obou představitelů! Michal Pivoňka a Andrea Dufková se na jevišti potkali už několikrát. V horšovskotýneckém souboru v *Ruském lotu*

str. 2

(Žlutické divadelní léto 2015 – oba ceny za herecký výkon). V komedii *Neběhej s nůžkami v ruce*, taky v Horšovském Týně. (Žlutické divadelní léto 2022 – Andrea čúz, Michal cena za herecký výkon.) A taky...

L: Nech si ty kecy! Všecko máš z Databáze českého amatérského divadla, koho to zajímá?

TM: www.amaterskedivadlo.cz je jediný relevantní zdroj!

L: Hele, uznej. Je to o ničem...

TM: To může tvrdit jenom chlap, který nerozumí romantice!

L: ...sentimentální, předvídatelná sračka...

TM: Nechápe hloubku emocí, které jsou nám předávány!

L: ...navíc nijak dobře nasvícená...

TM: Lpí na pí.ovinách!!

L: ... zbytečně natahovaná...

TM: O divadle neví vůbec nic!!!

(Poté, co tisková mluvčí mrštila třemi hrníčky s kávou proti zdi a lektor se několika mocnými akordy opřel do harmonia.

Poté, co lektor chvíli mlátil hlavou do zdi, a tisková mluvčí vytrhávala písmenka z klávesnice svého pracovního notebooku.

Poté, co tisková mluvčí spolykala plný pytlík cukrových jahůdek, poslední nabídla lektorovi – a ten ji přijal.)

L: Ale že jim to funguje, co?

TM: Ta chemie mezi nimi...

Oba (s povzdechem): Jo...

(Rich)

Beseda v kruhu

Moderátor Ladislav Langr,

Změna oproti poděbradskému FEMADu: černými i bílími muži jsou postupně všichni.

Černí muži: Výpadky v textu, matoucí kostýmy, předvídatelnost, ženská postava o hodně negativnější než mužská, nepřesnost v používání výtahu.

Bílí muži: Dobrá úprava, bytí herců v situaci, slyší na sebe a chemie funguje, scéna včetně výtahu.

Otázka pro soubor – proč tento titul? Bylo potřeba nalézt zahajovací inscenaci pro divadélko JoNáš, a to pro režiséra Jaroslava Kodeše a předem vybrané účinkující Andreu Dufkovou a Michala Pivoňku. A je to titul víceméně konzervativní.

Dále byly replikovány: Předvídatelná inscenace je snesitelná díky úpravě. Vtipný voice band při „seznamkových“ výstupech. Pomohl komorní prostor. Situace začíná ve chvíli, kdy účinkující vstoupí na jeviště, a skončí ve chvíli, kdy odejdou. Výborná souhra, i když každý má lehce jiný styl (on přirozenost, ona větší stylizaci) – ale pozor na intonace u Ní a houbaření u Něho. Pozor na mužský kostým – stále stejné tričko (je postava šmudla?). Tentokrát nefungovala beze zbytku gradace. Chytře vymyšlená, funkční scéna – občasná změna na chodbu je možná zbytečná, dobrá je stínohra. Dějotvorná hudba a dobře zvládnutý zvuk, dtto světlo.

(Rich)

Rozhovor

s režisérem Jaroslavem Kodešem a herečkou Andreou Dufkovou

Jardo, Ani spolu, ani bez sebe je v tvé dramaturgické úpravě. Jak moc jsi upravoval?

Snažil jsem se hodně upovídaný text škrtnat. Razantně, a současně jsem ovšem přemýšlel, co se dá odehrát akcí, aniž bych na druhé straně neztratil slovní humor a vazby v něm. Je to prostě konverzačka a ta stojí na přesném rytmu slov a vět, na přesné intonaci a na schopnosti herců sdělit podtext a přitom netlačit takřikajíc na pilu. Úprava to

byla značná, z mého pohledu, nicméně někdo bude jistě říkat, že se mělo škrtnat víc. Ale to už tak bývá.

Kolikátá je to tvá spolupráce s DS Ragueneau?

Když pominu SEX s Robertem a s kluky z Nučic z Prahy a z Rumburka, tak vlastně první.

Kolikátou reprízu inscenace jste na Českém Femadu v Plzni hráli?

Nepočítám to. Já si odhadnu, že patnáctá. A také jsem na všech reprízách ani nebyl. Časově to nestíhám. Adrejka a Michal musí jezdit sami. Ale zvládají to výtečně.

Dokážeš popsat inscenaci jednou větou?

Muž a žena nemohou být spolu, ale zároveň po sobě touží. Odvěký paradox vztahu dvou pohlaví. Ale to už jsou dvě věty.

Kdo přesně vymyslel a realizoval ten až magický funkční výtah?

Navrhla ho Jana Stejskalová, ale Robert šel do detailu a nechal ho vyrobit. Já souhlasil.

Jaký máš vztah k Plzni?

Z Rakovníka, kde bydlím, je to do Plzně přibližně stejně daleko jako do Prahy. Jezdíme sem do divadla, s dětma do ZOO, do Techmánie. Vše ovlivňuje můj vztah ke dvěma osobám. Haničce Šikové a k Robertovi. Ty vidím opravdu moc rád. A vlastně teď i k Adrejce a Michalovi, se kterými se mi moc dobře spolupracovalo.

Co máš rád "bez zbytečných řečí"?

V mém věku, právě ty řeči. Těch je už na mně obecně někdy moc a moc. Těch planých a nesmyslných. Už jsem udělal na tohle téma i jednu komedii - s Rádobydivadlem - Bulšit.

Jak ti vyhovuje femaděcká debata formou besedního kruhu?

Vyhovuje daleko víc než oficiální hodnocení trojicí "vyvolených". Potřebuji zpětnou reflexi, ale nepotřebuji věty typu, jak to má být uděláno.

Andreo, bylo představení během Českého FEMADu něčím jiné než jindy?

No, nebylo to úplně standardní. Když je člověk součástí příprav festivalu, tak je všechno tak trochu narychlo. A ačkoliv jsme místní, hráli jsme zase v úplně jiném prostředí. Na scéně, kde jsme nikdy nehráli. Ale hráli jsme to už po šestnácté, tak jsme si říkali, že to zvládneme.

A jak na vás působilo publikum?

Bylo fajn, slyšeli jsme, že nás vnímá, cítili jsme odezvu. Zároveň je hraní pro specificky poučené diváky trošičku jiné. Ale diváci jsou vždycky fajn a tady obzvlášť.

(wen)

Herecký kolektiv Švandova divadla: Cry baby Cry**DS J. K. Tyl, Lomnice nad Popelkou****Premiéra: 21. 7. 2023, režie: Renata Tomešová****Lektor uvádí**

Napsat předem o incenaci *Cry Baby Cry*, kterou jsem porotoval před rokem na přehlídce v Lomnici nad Popelkou? Ne, to opravdu nedokážu. K představení se vyjádřím až po jeho skončení na Besedě v kruhu. Protože na podobných přehlídkách se celá porota často musí hned vydat na další kus a po něm na další seminář, většinou se každý z nás od minulé inscenace rychle odstřihne a se stejným zaujetím se soustředí na právě viděné.

S ohledem na mou profesionální minulost je mým úkolem téměř výhradně sledovat hereckou práci, ať už jde o textovou stránku - zejména srozumitelnost, a průběžné jednání - zda herec na scéně opravdu "žije", nebo jen deklamuje naučený text. A samozřejmě si všímám i takzvané práce s rekvizitou, kterou bych někdy mohl nazvat i jistou ekvilibristikou. Ale abych se přece jen zastavil u divadelníků z Lomnice nad Popelkou, je pro mě velkou radostí, a přiznám se, že i svým způsobem jistým zadostiučiněním, že jsem u nich v posledních letech zaregistroval velký posun právě ve výše zmíněných oblastech.

Možná je to i tím, že se většina členů souboru vždy zúčastňuje téměř všech seminářů, které po představeních probíhají. Jejich "hlad po zkušenostech" je opravdový, nepředstíraný. Často se i zapojují do diskuse. Jejich postřehy a nápady pomáhají nejen ostatním účinkujícím, ale často i nám, kteří hledáme slova a způsoby, jak poradit, vysvětlit, inspirovat. A věřte mi, že na Lomnickou přehlídku se vracím opravdu rád, právě pro tu skvělou atmosféru a spolupráci, která je tam panuje od prvního do posledního dne.

Cry Baby Cry je hra pro pět hereček a jednoho herce. Údajně jde o hořkomléčnou komedii o tom, jak najít návod na štěstí. Opravdu si už nedokážu

vybavit jednotlivé výkony, souhru pěti dam a jednoho pána. Na internetu vidím jejich fotky a dokonce i jakési taneční video! Všechny herečky znám a toho jediného chlapíka si připomínám z jich úspěšné inscenace *Balada pro banditu*. Všichni jsou už poučení, prověřeni řadou repríz, takže doufám, že nás všechny potěší a pobaví, když už je to "komedie"!

Ale u jedné věci bych se přece jen ještě rád na chvíli zastavil, a to je schopnost inscenaci předvést při každé repríze takřikajíc plus minus stejně. Jezdím, a říkám to opravdu rád, na ochotnické přehlídky už řadu let. Párkrát jsem měl možnost vidět jedno představení dvakrát nebo i třikrát. A jestli je něco pro mnohé amatéry příznačné, tak je to právě ta různá úroveň jednotlivých repríz. Někdy jsem viděl představení, které se opravdu "nepovedlo", ale nedlouho poté při následující repríze to bylo na nominaci. Řeknete si – jistě, přezkoušeli to, a pak

už to bylo skvělé. Jooo? Bohužel, další představení bylo jako to "nepovedené", a možná ještě horší. Rok co rok jsme toho svědky na nejrůznějších přehlídkách, a rok co rok se ptáme, proč tomu tak je? Věřte mi, že mě to už netrápí.

Samozřejmě, i já musím někdy při semináři zatnout zuby a snažit se najít i v tom "nepovedeném" to málo, co stojí za zmínku a třeba i za drobnou pochvalu. A víte proč? Protože ta radost a nadšení, se kterým to jeden každý z nás (a samozřejmě hlavně z Vás) dělá, ta určitě nepotřebuje zadupat do země, nepotřebuje povýšenecká kritéria, nepotřebuje dokazovat a srovnávat profesionální nasazení s amatérskou radostí. A právě proto nás všechny vždycky nadchne, když to zrovna dnes a právě tady vyjde. A když ne? Tak to třeba vyjde příště anebo přespříště. Takhle to vidím já!!

A Cry Baby Cry? Těšme se, že to bude právě dnes.

Petr Jan Svoboda

Petr Jan Svoboda**Herec, dabér, moderátor, režisér a producent**

Po téměř desetiletém angažmá v činohře Národního divadla v Praze založil agenturu *Erasmus*, v níž režíroval a produkoval vzdělávací a dokumentární filmy. Později se studio zaměřilo i na dabingovou produkci (např. *M.A.S.H.*, *Beverly Hills*, *Melrose Place*, *Dynastie*, a také *KMOTR I-III*, v nichž Petr Svoboda namluvil roli Michaela Corleoneho v podání Al Pacina). Jako herec je asi nejznámější v pohádkových rolích (např.

Princ a Večernice – Slunečník). Působil rovněž jako moderátor televizních soutěží (*Riskuj, Hodina pravdy*).

Desítky let se účastní jako porotce nejrůznějších amatérských soutěží a festivalů (Pohárek SČDO, KDP Vysoké nad Jizerou, Děčínská brána, KDD Sadská, Lomnice nad Popelkou, Bez zbytečných řečí).

Lomnice konečně v Plzni

Divadelní soubor J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou je velmi příkladně fungujícím souborem, a to jak po stránce kvantity, jelikož jeho členská základna je skutečně záviděníhodná, tak i kvalitou. Všechny jeho inscenace z posledních let měly skvělou úroveň. V roce 2024 dostala právě inscenace *Cry Baby Cry* doporučení do programu Divadelního Pikniku Volyně. Jelikož doporučení neproměnila, byl J. K. Tyl pozván na Český FEMAD do Plzně. Pozvání však nepřijal. V roce 2025 dostal soubor opět doporučení do programu Divadelního Pikniku (tentokrát již v Mostě) s inscenací *Vlastníci*. A znovu nebylo doporučení proměněno. Opět tudíž přišla pozvánka z Plzně a opět byla odmítnuta, leč tentokrát z pochopitelných důvodů – inscenace putovala na Moravský FEMAD. Jejím pořadatelí určeným patronem tam byl... Robert Kotál Kunesch. V letošním roce TO konečně vyšlo. Ke dvoustému výročí založení si soubor dal dárek v podobě nazkoušení *Balady pro banditu* v opulentním provedení. Opět získal doporučení do

programu Divadelní Piknik v Mostě, a tentokrát je proměnil. Na Programové radě DPM doporučení obhajoval... Robert Kotál Kunesch. A nakonec došlo i na tu Plzeň. Letos soubor soutěžil i na „venkovské oblastce“ v Josefově Dole, s inscenací *Cry Baby Cry*. Díky množství omluvenek na Český FEMAD byl ve shodě s jeho propozicemi do třetice pozván do Plzně. Tentokrát pozvání přijal, a tím se kruh uzavřel.

Cry Baby Cry je původně autorská inscenace hereckého kolektivu Švandova divadla, divácky neobyčejně úspěšná. Jedná se o divadelně zrychlený kurz, na kterém se pět žen na dnes tak populárním life coachingu pokusí zjistit, jak by měly změnit svůj život. Premiéra se uskutečnila v červnu 2013 na studiové scéně, ale popularita ji vynesla až na scénu hlavní, kde se hrála až do ledna 2024. Nešlo však o derniéru, nýbrž pouze o přestávku, protože inscenace se chopila agentura Pantheon production, změnila název na *Proplačte se ke štěstí aneb Cry Baby Cry*, ještě téhož roku se konala obnovená premiéra a inscenace se hraje dosud. *Cry Baby Cry* je také slavná skladba Beatles, ale námět divadelní hry s textem písně nikterak nesouzní.

Z hlediska amatérského divadelního vesmíru je zajímavá ještě adaptace hry od Divadla na Orlí (JAMU), jejímž dramaturgem byl Miroslav Ondra, kterého známe jako porotce na Divadelním Pikniku Volyně.

Robert Kotál Kunesch

Dietmar Jacobs, Moritz Netenjakob: Za všechno můžu já aneb Starý bílý muž

Činohra Skaláček, Tisá

Česká premiéra: 8. 2. 2025, režie: Jaroslava Leufenová

Lektor uvádí

Divadelních her, které by se bez bázně a ostychu pustily do ožehavých otázek současné společnosti, především genderového rozostření tradičních binárních rolí, ale také vlivu a moci sociálních sítí nad našimi životy, není zas až tak mnoho. I proto má Starý bílý muž Dietmara Jacobse a Moritze Netenjakoba v našem repertoáru vlastně dosti výjimečné postavení. Osvědčená autorská dvojice německých komediografů hru napsala v roce 2022, premiéru měla 26. dubna 2024 v berlínském Renaissance-Theater. Už její název odkazuje kryze současnému slovníku. Pojem „bílý muž“ už dávno není tradičním vymezením vůči tmavým Afroameričanům či americkým Indiánům z filmů našeho mládí, ale označuje muže patřícího k europoidní (bílý) rase, a často ve spojení s heterosexuální orientací a středním věkem vymezuje typického představitele vlivné skupiny určující hodnoty evropského, případně amerického světa.

V německém originále ale název hry zní Kalter weisser Mann, tedy nikoli jen starý (alt), ale také studený (kalt) bílý muž. Tuto jazykovou hříčku český překlad textu z pera Ivany Michňové opomíjí. Chápu, že je těžko přeložitelná. Přitom ale obsahuje odkaz na samotný základ této situační komedie, která se

str. 6

odehrává v pohřební síni nad urnou zakladatele firmy na spodní prádlo Gernota Steinfelse, s nímž se přišli rozloučit „pozůstalí“ z prosperující firmy nahrazující rodinu zesnulého. Bizarní průběh obřadu eskalujícího v hádku vyvolá nápis na stuze pohřebního věnce: „V hlubokém zármutku. Spolupracovníci.“ Spolupracovníci, nikoli též spolupracovnice, což pobouří část ženského osazenstva smutečního obřadu. A už se rozvíjí slibná debata, do níž se postupně promítne nejen feminismus, ale i vnímání rozdílné genderové identity, sexismus, rasismus, politická i sociální korektnost, LGBTQIA+, sledovanost a moc sociálních sítí i řada dalších, dnes velmi skloňovaných témat.

Jacobs s Netenjakobem nicméně nenapsali sociologickou studii, ale komedii s vděčně napsanými situacemi i postavami, vtipnými hláškami a živým dialogem, do něhož se kromě výše zmíněných pojmů promítá i boj o postavení ve firmě, žárlivost, generační i další názorová rozlišenost mezi protagonisty. Text má nicméně zároveň i svá úskalí. Je to typická modelová fraška, která se příliš nikam nevyvíjí (ani její postavy), ale točí se na místě a v jistém momentu se její motivy poněkud vyčerpávají a začínají se opakovat. Největší problém textu vidím v jeho závěru, který působí, jako by si autoři s rozehranou partií už

nevěděli rady, a tak uhnuli k nepřesvědčivému happy endu.

Hra měla českou premiéru v listopadu 2025 v Městském divadle Zlín, které v roce 2022 úspěšně uvedlo již hru *Extrabuřt* stejné autorské dvojice, tehdy ve Studiu Z. Starý bílý muž se hraje na velkém jevišti, a v tom možná spočívá jeden z problémů inscenace režiséra Petra Štindla, jejichž výčet se objevil v popremiérových hodnoceních a recenzích. Hříčka německé dvojice na dvouapůlhodinovou inscenaci (včetně pauzy) zjevně nemá, stejně jako jí sluší spíše komornější prostor. Zmiňována byla i menší kontaktnost herců s publikem. Kdo zná zlínský divadelní sál, ví, o čem je řeč. Na letošní září nastudování Starého bílého muže ohlásilo rovněž pražské Divadlo pod Palmovkou, ale rozumně ji situuje do Studia PalmOFF, nikoli na hlavní scénu.

Divadelní soubor Činohra Skaláček Tisá uvádí hru v režii Jaroslavy Laufenové od loňského dubna, a to pod rozšířeným názvem *Za všechno můžu já aneb tarý bílý muž*, což už předem budí mou zvědavost, kam první část titulu výklad hry posune. Sympatické je mi i počestění jmen postav, které ve zlínské inscenaci nesly původní německá jména. Zajímají mě i zkušenosti s ohlasem publika, umím si představit, že témata hry mohou rozdělit diváky do případně až nesmiřitelných táborů. V každém případě držím souboru palce, upřímně se na jejich představení těším, stejně jako na diskusi po něm. A jen pro úplnost: podle údajů databáze amatérského divadla uvádí

od loňského listopadu Starého bílého muže i Divadelní spolek KOKR (hostující v pražském divadle Kámen).

Radmila Hrdinová

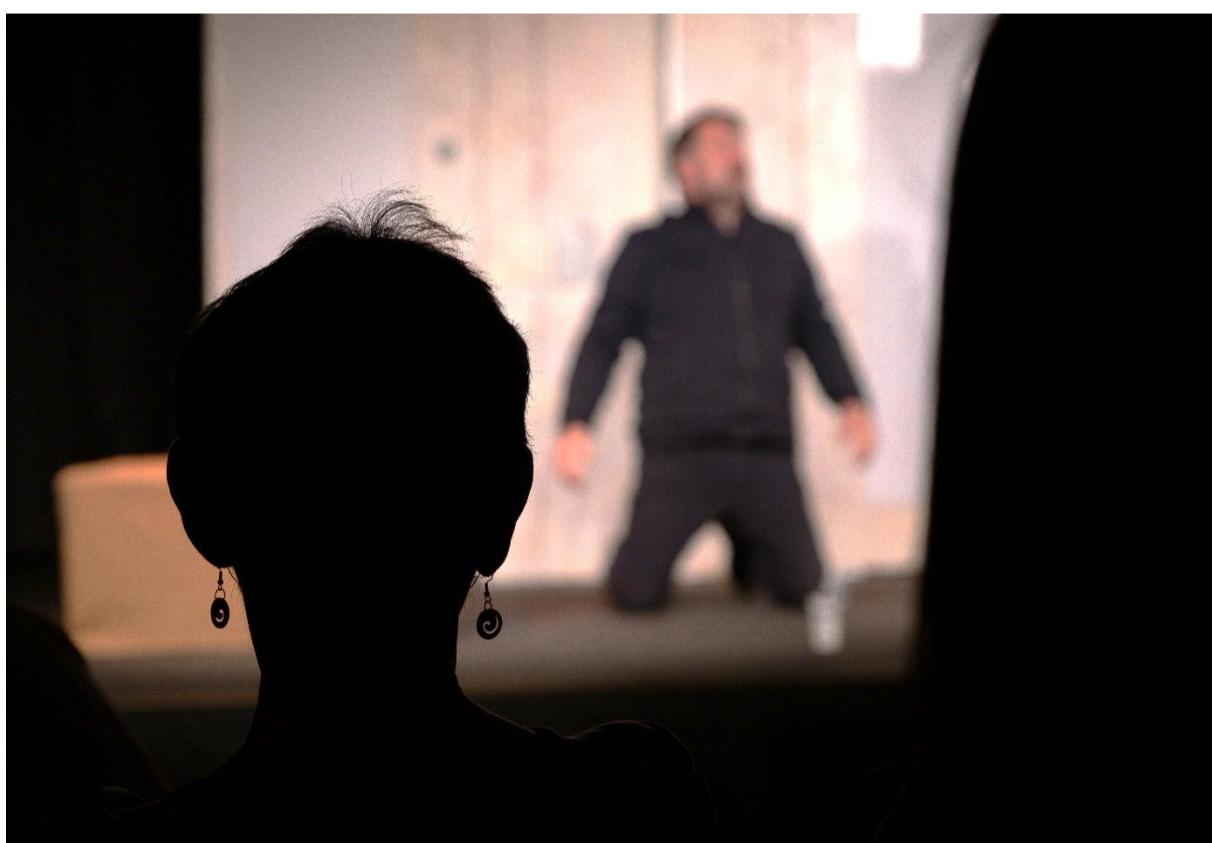
Radmila Hrdinová

Divadelní a hudební kritička, publicistka a pedagožka DAMU

Radmila Hrdinová propadla divadlu už v dětství stráveném v Liberci. Po absolutoriu oborů divadelní věda a hudební věda na FFUK (1980) nastoupila do angažmá jako dramaturg Divadla F. X. Šaldy v Liberci (tehdy jediný dramaturg na soubory činohry, opery i baletu). V letech 1986–91 působila jako dramaturg Činohry Národního divadla v Praze. Amatérské divadlo sleduje už více než čtyřicet let, tři roky byla redaktorkou Amatérské scény. Od roku 1995 je divadelní a hudební kritičkou deníku Právo a serveru Novinky.cz, od listopadu 2025 jako externí spolupracovník. Od roku 2003 až dosud je externím pedagogem DAMU v oboru teorie, historie a praxe české divadelní kritiky. Spolupracuje na hereckých portrétech a recenzích s Českou televizí a Českým rozhlasem, moderuje koncerty vážné hudby i besedy s herci. Ve volném čase jezdí po divadelních festivalech, zpívá ve sboru a toulá se po horách.

Momentky z prvního dne v M-klubu

Program přehlídky

Pátek 15. května 2026

19:30 Ragueneau, Plzeň
–
20:50 **Fabrice Roger-Lacan: Ani spolu ani bez sebe** (od 12 let)

Sobota 16. května 2026

10:30 Beseda v kruhu (Ani spolu, ani bez sebe)
–
11:15

13:00 DS J. K. Tyl, Lomnice nad Popelkou
–
14:45 **Herecký kolektiv Švandova divadla: Cry Baby Cry** (od 12 let)

16:00 Beseda v kruhu (Cry Baby Cry)
–
16:45

18:00 Činohra Skaláček Tisá
–
19:50 D. Jacobs, M. Netenjakob:
Za všechno můžu já aneb Starý bílý muž (od 12 let)

21:00 Beseda v kruhu (Za všechno můžu já aneb Starý bílý muž)
–
21:45

Neděle 17. května 2026

9:30 Hraničář Rumburk
–
11:10 **Jana Pacnerová: Rocker a dvě staré dámy** (bez omezení věku)

12:10 Beseda v kruhu (Rocker a dvě staré dámy)
–
12:55

13:00 DKM Česká Lípa
–
13:45 **Malína Prześluga: Kdo neskáče, není holub** (od 9 let)

14:30 Beseda v kruhu (Kdo neskáče, není holub)
–
15:15

15:30 DS D3 Karlovy Vary, ve spolupráci s Městskou knihovnou v Lokti
–
16:30 **Bez nevhodných citů** (od 15 let)

15:30 **Vyhlášení výsledků**
–
16:00

Představení, seminář a Besedy v kruhu se konají v M-klubu, Obvodní knihovna Skvrňany, Macháčkova 28, Plzeň.

Líbí se Vám na festivalu?
Chcete jej finančně podpořit?
Můžete přispět do naší transparentní kasičky
na pokladně ve foyer M-klubu
nebo na účet Ragueneau
1028832364/5500
Předem děkujeme,
moc si Vaší podpory vážíme.

Zpravodaj Raguenoviny festivalu Bez zbytečných řečí – Český FEMAD

Redakce: Michaela Seghmanová (seg), Vendula Skrbek Melíšková (wen),
Petra Richter Kohutová (Rich), Jiří Poš (PS)

Fotografie: Dušan Bělohradský